15. දැතේ කරගැට සිඹ සනසන්නට.....
කොළඹ යුගය - නූතන පද්‍ය

නූතන සිංහල කවිය

නූතන සිංහල කවිය ඇරඹෙන්නේ 1946 දී ජී.බී.සේනානායකයන් රචනා කරන ලද "පලිගැනීම" කෙටි කතා සංග්‍රහයත් සමඟිනි.එහි තැනින් තැන තිබූ "නිසදැස්" නමින් හැඳින් වූ නිර්මාණ විශේෂය නවකවි සම්ප්‍රදායක සලකුණු සනිටුහන් කරන ලදී.මේවා සඳැසයකින් තොර ව බඳනා ලද බැවින් "නිසදැස්"(නි+සදැස්) කාව්‍ය "නිදහස් කවි" යන නම්වලින් හැඳින්වේ.නිදහස් කවියෙහි පුරෝගාමියාණුන් ජී.බී.සේනානායකයන් වුව ද එය වර්ධනය කරන ලද්දේ සිරි ගුණසිංහ හා ගුණදාස අමරසේකරයන් විසිනි.මේ අතරට එක් වන අනෙක් කවියා වන්නේ මහගම සේකරයන්ය.මෙලෙස ඇරඹුණු නූතන සිංහල කවීන් කිහිප දෙනෙකු මෙලෙස පෙළ ගැස්විය හැකිය.

නූතන කවියෙහි පළමු අදියර

01. ජී.බී.සේනානායක
02. සිරි ගුණසිංහ
03. ගුණදාස අමරසේකර
04. මහගම සේකර
05. විමල් දිසානායක

නූතන කවියෙහි දෙවන අදියර

01. පරාක්‍රම කොඩිතුවක්කු
02. මොනිකා රුවන් පතිරණ
03. ධර්මසිරි රාජපක්ෂ
04. බුද්ධදාස ගලප්පත්ති
05. බර්ට් බී ගඩාහෙට්ටි
06. දයාසේන ගුණසිංහ
07. එරික් ඉලයප්ආරච්චි
08. රත්න ශ්‍රී විජේසිංහ
09. නන්දන වීරසිංහ
10. ආරියවංශ රණවීර
11. සෙනරත් ගොන්සාල් කෝරාළ
12. ජයවඩු විතාන
13. කුමාර හෙට්ටිආරච්චි

නූතන කවියෙහි තෙවන අදියර

01. ලාල් හැගොඩ
02. කුමාර ලියනගේ
03. දර්ශන මේදියස්
04. මංජුල මෙඩිවර්ධන
05. යමුනා මාලනී පෙරේරා
06. සුමින්ද කිත්සිරි ගුණරත්න
07. සුදත් ගාමිණී බණ්ඩාර
08. අජිත් කල්‍යාණ අමරසිංහ

නූතන කවියෙහි සිව්වන අදියර

01. ලක්ශාන්ත අතුකෝරළ
02. උපුල් සේනාධීරිගේ
03. රණතුංග මල්ලවආරච්චි
04. කේ.පී.ඩබ්ලිව්.ප්‍රියන්ත ජයලත්
05. මහින්ද ප්‍රසාද් මස්ඉඹුල
06. සුනන්ද කරුණාරත්න
07. අමිල තේනුවර
08. නඳුන් යසිත දසනායක
09. ටිමිරාන් කීර්ති
10. සෞම්‍යා සඳරුවන් ලියනගේ
11. සුහර්ෂණී ධර්මරත්න
12. රවී සිරිවර්ධන
13. සුනිල් ගෝවින්නගේ
14. වසන්ත ප්‍රියංකර නුවන්හැල්ල
15. ජේ.ජේ.වික්‍රමසේන
16. පියංකාරගේ බන්දුල ජයවීර
17. ලියනගේ අමරකීර්ති
18. රුවන් බන්දුජීව

මහගම සේකරයන්ගේ ජීව දත්ත තොරතුරු වලින් බිඳක්

ආදරණීය සිංහල පංතිය මධුසංඛ ප්‍රනාන්දු

මහගම සේකරයන්ගේ නිර්මාණ

කාව්‍ය ග්‍රන්ථ

01. සක්වාලිහිණි 1960
02. හෙට ඉරක් පායයි 1962
03. මක් නිසාද යත් 1964
04. රාජතිලක ලයනල් හා ප්‍රියන්ත 1967
05. බෝඩිම 1970
06. නොමියෙමි 1973
07. ප්‍රබුද්ධ 1977

නවකතා

01. තුංමං හන්දිය 1967
02. මනෝ මන්දිර 1971

කෙටිකතා

01. මහගම සේකරගේ කෙටිකතා හා චිත්‍ර 1981

ගීත රචනා

01. මහගම සේකර ගීත 1972
02. මහගම සේකර නොපළ ගීත 1984

නාට්‍ය

01. සද්දන්ත හා තවත් නාටක 1961
02. මූදු පුත්තු 1964
03. හංස ගීතය හා වෙනත් නිර්මාණ 1985
04. කුණ්ඩලකේසි (ගුවන් විදුලි නාට්‍ය)
05. ස්වර්ණතිලකා (ගුවන් විදුලි නාට්‍ය)
06. ධවල සේනාංකය (පරිවර්තන) 1956
07. ගැහැණු ඉස්කෝලේ (පරිවර්තන)

ළමා සාහිත්‍ය

01. පුංචි අපට කයිකතන්දර 1958
02. සරු පොළවක් අපට ඇතේ 1973
03. කොටි වලිගය 1990
04. ගී සීපද

"දැතේ කරගැට සිඹ සනසන්නට........"

පාඩමේ අන්තර්ගත විමසුම.

ප්‍රවේශය

පාඩමට අදාළ පද්‍ය පන්තිය උපුටා ගන්නේ **මහගම සේකර** විසින් රචනා කරන ලද අවසාන ග්‍රන්ථය වන **'ප්‍රබුද්ධ'** කාව්‍යයෙනි.එය මුද්‍රණය කෙරෙන්නේ ඔහු මිය ගොස් වසරකටත් පසුව යි.මේ කාව්‍යය සැලකෙන්නේ **'ආඛ්‍යාන කාව්‍යයක්'** ලෙසිනි.ඊට පෙර ද **' මක් නිසා ද යත්, රාජතිලක ලයනල් හා ප්‍රියන්ත'** යනුවෙන් ආඛ්‍යාත කාව්‍ය දෙකක් ලියා තිබිණි.අතීතයේ දිගින් දිගට ම ලියැවුණේ **'දීර්ඝ කාව්‍ය'** බවක් සාහිත්‍ය ඉතිහාසය අපට පවසයි.මේ ග්‍රන්ථයන්ගේ එන්නේ එක්තරා වෘත්තාන්තයකි.වර්තමානයේ එබඳු කාව්‍ය සුළු ප්‍රමාණයක් බිහි වී ඇත.තවදුරටත් බිහි වන ප්‍රවණතාවය ද පෙනේ.එහෙත් සමහරු මෙබඳු දීර්ඝ ආඛ්‍යාත කාව්‍ය නො ඉවසති. **'දීර්ඝ කාව්‍යයයි කියා දෙයක් නැතැ යි මම මෙහි දී පවසමි. දීර්ඝභාවය, කාව්‍ය නම් සංකල්පයට ඉඳුරා පටහැනි ය.'** පවසන්නේ **'එඩ්ගා ඇලන් පෝ'** ය.ඒ කෙසේ වෙතත්, මහගම සේකරගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ම කාව්‍යය **'ප්‍රබුද්ධ'** ලෙසට අපේ විචාරකයෝ උස් හඬින් පවසති.

ධනවාදී නොහොත් පරිභෝජනවාදී සමාජයක සියල්ල තීන්දු තීරණ බවට පත් වන්නේ මිල නොහොත් ධනය මත යි.එවන් සමාජයක මිනිසා, ඉන් සතුටු සොම්නස් ලබද්දී ම, ඉන් පීඩා හා දුක්ඛ දෝමනස්සය ද විඳියි.මහගම සේකර **'ප්‍රබුද්ධ'** ලියූ අවදියටත් වඩා අද මේ තත්ත්ව ද්විප්‍රකාරය වඩාත් කුරිරුබවට පත් ව ඇත්තේය.

කොළඹ මුල් යුගයේ ජනප්‍රිය ව පැවති සිවුපද කවියත්, 1945 ජී.බී.සේනනායකගෙන් ඉපද, සිරිගුනසිංහගෙන් පෝෂිත ව ආ නිදහස් කාව්‍ය සම්ප්‍රදායත් යන දෙකේහි පරතරය පිරවුණේ සේකරගේ කවියෙනි.ඒ ආ ගමනේ පරිසමාප්තිය 'ප්‍රබුද්ධ' කාව්‍යයේ සටහන් වෙයි.ඒ අනුව පෙර කවියේ සමාප්තිය ද පසු කවියට පූර්වාදර්ශය ද සේකර සපයා දී ඇත.

සේකර, මනුෂ්‍යයාටත්, මනුෂ්‍යත්වයටත් බෙහෙවින් ඇල්ම පැයේය.එහෙත් තමා ජීවත් වූ අග භාගයේ දී ඔහු ඇසූ දුටු සමාජය පිළිබඳ ඔහු තුළ ප්‍රසාදයක් නො වීය. **'ලොව මෙයට වඩා යහපත් වන දිනයක මගේ මේ කවි ඔබ ආදරයෙන් කියවන බව මම දනිමි.'** යි සේකර වරෙක ලියුවේය. **'ප්‍රබුද්ධ'** කාව්‍යයේ **'ප්‍රබුද්ධ'** ගේ වේශයෙන් පෙනී සිටින්නේ ද ඔහු යි.

'ප්‍රබුද්ධ' කාව්‍යයේ **'නවකතා'** ව්‍යුහයක් ද දක්නා ලැබේ.මේ කාව්‍ය ශෛලිය හඳුන්වා දුන්නේ රුසියන් ලේඛක **'ඇලෙක්සැන්ඩර් පුෂ්කින්'** ලියූ **'එව්ගිනි ඔනේ'** නම් කාව්‍යයෙනි.සේකරගේ කාව්‍යයේ ලෝක ආගමික දර්ශන සමූහයක ඡායා පවතී.ඒ සියල්ලේ සංස්කෘතික මනසින් කරන පැතුමක් දේශජ ඇසකින් දැක, ඔබේ පාඩමේ පද්‍ය කීපය ලියා ඇත.සමාජීය සංවේදිත්වයත් එය යහපත්, අන්‍යෝන්‍ය ගරුත්ව හා ඇල්ම සහිත තත්වයකට පත්වනු දැකීමේ අහිංසක ආකාංක්ෂාවත් අපට හඳුනාගත වේවි.

01. *"දැතේ කරගැට සිඹ සනසන්නට*
ළා ගොයමේ දළු පවන් සලයි
දහදිය මුතු ඇට මල් වරුසා වී
කරල් බරින් පිදී වැගිරෙයි."

මේ ක්ෂුද්‍ර පද්‍යය තුළ සිටින්නේ ගොවියෙකි.ඔහු සමස්ත ගොවි සංහතියේ නියෝජිත ඒකකය යි.එක් අතක නො ව, අත් දෙකෙහි ම කරගැට ආවේ, අතට ගත් උදැල්ල, නඟුල බඳාගත් ගමන්, එකල

මෙකල හැම දාක ම, උදලු නඟුල් සමඟ ම පොර බැදූ හෙයිනි.රටට ම බත සැපයූ වත්,ඔවුන්ගේ දුක් නිවුවෝ කවරහු ද? ඔවුන්ගේ සාර අස්වනු මිල ගත්තවුන් හෝ ඒවා වැළඳූ අයවලුන්, අර නිෂ්පාදකයාගේ දැත් කරගැට දැක නැත.ඒවා සිපගෙන ඉන් නිරූපිත දුක් වේදනා නිවුණේ, ඔවුන්ගේ කායික වෙහෙසින් වගා කළ කුඹුරේ ගොයම් පැළපත විසින් සලන ලද පවන් පොදකනි.

ගොයම් කොළයක දාරය සියුම් කටු වැනි ගැටිති සහිත ය.එය දැවටුණ තැන සිරුරෙහි උඩු සම සීරි දැවිල්ල ගනී.සේකර කරගැට වේදනාවට, මේ සීරීම් වේදනාව නො දී, ගොයම් **'ළා'** බවට පත් කොට කොළය **'දල්ලක්'** බවට පත් කරයි.සුළඟට ගොයම වැනෙනවා හෝ සෙලවෙනවා නො වේ.තමන් බිහි කළ, තමන් පෝෂණය කළ, තමන් පිළිබඳ ව නිරන්තර සෙවිල්ල ඇති, තමන්ට ආහාර, පාන සපයන ගොවියාට දැනට දිය හැකි කෘතවේදිත්වය දෙමින් **'පවන් ගැසීමකි;'**ඒ කරන්නේ. එය සිරුරට සුළං වැදීමක් වූයේ නැත. සිරුර, දැත නිවන පවනකි.

ගොවියාගේ ජීවිතය, කුඹුරු අස්වැද්දීම, සී සෑම, වැපිරීම, ගොයමට සාත්තු සප්පායම මේ සියල්ල සූර්ය රශ්මියේ දැඩි ප්‍රහාරයට එරෙහි ව නැඟී සිටිමින් කළ යුත්තේය.කායික විඩාව හා වෙහෙසත්, සූර්යතාපයත් නිසා සිරුරින් ගලන දහදිය, නිකම් ම මහ පොළොවට නො පතිත ව **'මුතු ඇට'** වී වටිනාකම් උපදවා දෙන්නේ අස්වනු සදමිනි. **'මල් වරුසා'** වී ගොයම සතපවමින් ගොවියාගේ සිරුරත් සිතත් සනසවමිනි.

'දැතේ කරගැට' යන්න ලේඛන බසට මෙහායින් ඇති කටවහරින් අහුලාගත්තකි.සෙසු බස්වහර ලේඛන බසිනි. **'දහදිය මුතු ඇට'** යන්න ශ්‍රමයට මහා වටිනාකමක් දීමට සාහිත්‍යකරුවන් අත නොයෙක් වර යෙදුණ **අධිබලැති රූපකයකි. 'මල් වරුසා'** වූයේත්, අර දහදිය ම යි.එහෙයින් **'මල් වරුසා'** ව ද එබඳු ම වූ අනෙක් රූපකයකි.

සේකරගේ මේ වදන් ගෙත්තමේ අවසන් සාර පලය ඔහු තබා ඇත්තේ අවසාන පදය තුළ යි. **"කරල් පීදී වැගිරෙයි."** යනු ගොයම පීදී පැසී, කරල්වල බර කරලට ම දරනු නොහැකි ව බිම් බර ව, බිමට ගලා හැලෙන බවක් පෙන්වයි.රටට බත දෙන, රට්ටුන්ගේ සාගිනි නිවා, පත බඩවල් පුරවන ගොවියාගේ දුක් දුටුවේ කවරහු ද? වී ඇටය ම, ගොයම් ගස ම මිස, රටෙන් සහ සමාජයෙන් ගොවියාට යම් අඩුවක් සිදු ව ඇති සෙයක් ඔබට දැනෙනවා නො වේ ද? එය ඔබත් මාත් නුදුටු නමුදු, සේකරගේ හදට දැනී ඇත.කවියා සිය දුක හා වේදනා පෙන්වන්නට නාඬයි.දුකත් වේදනාවත් දිය කර, වචනවල තවරා රිද්මිත ව පේළි ගස්වා බලා සිටී.

මහගම සේකර සිය පද්‍ය රචනයට මෙහි දී යොදාගෙන ඇත්තේ සිවුපද ආකෘතියකි.එය එළිසමයෙන් වියුක්ත වූවකි. **'විසම'** පාදයන්ගේ මාත්‍රා **16** බැගින් ද **'සම'** පාදයන්ගේ මාත්‍රා **14** බැගින් ද පිහිටන **ගී විරිතකින්**, මේ පද්‍ය රචනා කොට ඇත්තේය.

දැතේ කරගැට සිඹ සන සන්නට

◡ ◡ / - - - - / - - - - / ◡ - - **-මාත්‍රා 16**

ළාගෙ ාය මේ දලු පවන් සලයි

◡ - -/ ◡ - - / - - - - / - - **-මාත්‍රා 14**

02. *"අඬ සඳ මෝරන මැදියම් අහසින්*
බිලිඳු හදට කිරි දියර ගලයි
හෙට ඉදි වන නව ලෝකය දැක දැක
පුංචි පුතා හීනෙන් හිනැහෙයි."

රාත්‍රියේ මධ්‍යම යාමය එළඹ ඇත.අහස්හි චන්ද්‍රවංකය පරිණත වෙමින් බබළයි.ඉන් කිරි වතුරත් ගලා විත් බාල බිලිඳුගේ හද තෙමාලයි.රාත්‍රියේ මැදියම නිහඬ ය; නිෂ්කලංක ය. පුතු, තද නින්දේ ය.දිවා කල්හි එපුතු උරන්නේ මව්කිරි ය.ඉන් කය වැඩෙයි.හදෙන් ගලන කිරි වතුරින් පුතුගේ හද **සිනිඳු, මෘදු, කරුණා, දයාදී** අප පතන, සොයන උත්තර මානව ගුණ කදම්භයන් පිරී වැඩෙයි. **'හඳෙන් කිරි වතුර'** ගත්තේ ඇයි? අපගේ ගැමි ජන අතීත සංස්කෘතිය ද 'හඳ මාමා අපට **'කිරිත්'** පැණිත් දුන්නේය.ඒ අතීතය ස්පර්ශ කරන කවියාගේ කවි හස්තයේ තැවරෙන්නේ සුදක් නො ව, සුදුපාටැති කිරි ය.

බාල බිලින්දෝ නින්දේ දී මසුරන් වටින සිනා නංවයි.බලන්න ආස යි. බාල පුතුන්ට, ඔවුන්ගේ වැඩිහිටි පරම්පරාව විසින් නිර්මාණය කරනු ලබන අනාගතය, පරමාදර්ශී ලෝකය පුතා හීනෙන් දුටුවේ බාලේ දී ම ය.පියවරු පුතුන් වෙනුවෙන් සුව සුන්දර අනාගතයක් තනති.ඒ තැනෙන සුන්දර ලෝකය තැනෙන්නටත් පෙර ම පුත්තු දකිති.එසේ දුටුවේ සිහිනයෙනි. **'සිහින'** යනු අප අපගේ ම ප්‍රාර්ථනා වේ.වැඩිහිටියන් අත් නොවිඳි, සුන්දර සුව ලොවක් තනා පුතුනට පුදන තැන පුත්තු දකිති.

සකල පියවරුන්ගේ ප්‍රේමාවනද්ධ ඇල්මබැල්ම, පුතුන් නොහොත් අනාගත ලෝක නිර්මාණය කෙරේ යොමු වීමේ, මහ හැරිය නොහැකි අවශ්‍යතාවය සේකර දකී. වර්තමාන සමාජයේ වගකීම අණ කිරීමෙන් නො ව, භාව මණ්ඩල කලඹවාලීමෙන් ඥානනය කරවන්නට කවියා සමත් විය.පද්‍යයේ **මුල් දෙපදයෙන් අප සතු මානව බන්ධු බන්ධනයේ ප්‍රාබල්‍යය අවධාරණය** කෙරෙයි.ඉන් සිදු වන්නේ **පරිකල්පනයටත්, මනෝභාවයනටත් ආරාධනා** කිරීමකි. **'හෙට ඉදිවන නව ලෝකය දැක පුංචි පුතා හීනෙන් හිනැහුණේ'** නම්, වර්තමානයේ වැඩිහිටි සමාජය අනාගත දාරක අවශ්‍යතා හඳුනාගෙන, නව ලොවක් තැනීමෙහි යෙදී සිටින බවක් සේකර එදා දැක ඇත්තේය. ඇත්තෙන් ම එය එලෙස බිහි වී තිබේ ද?

මේ පද්‍යයේ මුල් තෙපාදය ම ලේඛන බසින් ගෙතෙන නමුදු, පුංචි පුතුගේ පුංචිකමට සරිලන පරිද්දෙන් ම **'පුංචි පුතා, හීනෙන් හිනැහෙයි.'** යන සරල ලලිත පද ගොනුව තැනී ඇත.මේවා, මේ අප පෙන්වා දෙන පරිදි ම කවියා තතන තතනා යොදන යෙදුම් නො වේ.**කාව්‍යාවේශයෙන් හා භාවාවේශයෙන්** යෙදෙන නිතැත යෙදුම් වේ.ආවේශය ගම්භිර වූ කල්හි අවශ්‍ය වචන, යෙදුම් හා රූපාකාදිය කවියා වෙත එන්නේ පැනගෙන ය.

03. ''දහසක් වැව් බැඳි යෝධ මිනිස් කැල
යළි ඉපදී ඇති මවු දෙරණේ
සත් රුවනින් නව නිදහන් මතු වී
පුතුගෙ සිනාවෙනි ඔප වැටුණේ''

අතීතයේ විසූ යෝධ මිනිස්සු, ඔවුන් විසූ පෙදෙස්හි දහසක් වැව් බැන්දාහ. වියළි කලාපිය ප්‍රදේශයන්හි එක් ගමකට කුඩා වැව් දෙක තුන බැන්දාහ. **මහා වැව්** බැඳි ප්‍රදේශයන්හි, පුවක් ඉත්තක, අඹ වල්ලක මෙන් සිය ගණන් එල්ලංගා වැව් බැන්දාහ. ගලන දියත් නොගලන්නා සේ පෙන්වන කිලෝ මීටර් ගණන් දික් ඇළවල් කළහ.සමහර ප්‍රදේශ **'වැව්බැඳි රට, නුවරකලාවිය'** නම් දැරුවේය.සේකරගේ **'දහසක් වැව් බැඳී'** යන යෙදුම හිස් ප්‍රලාපයක් නො වේ. **'මින්නේරිය වැව.'** දුටු **'හෙන්රි වෝඩ්'** ආණ්ඩුකාරයා, **''එය කොපමණ විශාල දැයි කිවහොත් එය ජලාශයක් නො ව සයුරක් යයි කිව යුතු ය.වැවේ හැඩහුරුකම ද පුදුමාකාර ය.වැව් කණ්ඩිය ඉතා ම ශක්ති සම්පන්න ය.''** යි පැවසුයේ නිකමට නො වේ.සේකරට සාක්ෂි දීමට ය.මේ වැඩ කළෝ මිනිසුන් වන්නේ කෙලෙස ද? ඔවුහු යෝධයෝ වෙති.ඔවුහු කල්යල් බලා නැවත ඔවුන්ගේ මේ බිමෙහි උපත ලබා සිටිති.මෙය කවියා එදා දුටුවේ **'ශුෂ්ක හෝ වන්ධ්‍ය චින්තා'** සේ නො වේ.සේකර **'මවු දෙරණේ'** යි මහ උජාරුවෙන් ශබ්ද නංවා පවසන්නේ, ඒ යෝධ පිරිස් අතර තමා ද සිටින සෙයක් හැඟීමෙනි.

සේකරගේ අවසන් යාමය සමයේ දේශයේ බාල පරපුර දෙස සැනසිල්ලෙන් හා දයාවෙන් බැලූයේ, අනාගත උරුමක්කාරයින් සේ ම සිතමිනි.පෙර කවියේ දී හීනෙන් හිනැහුණ පුතුන්ගේ පිනට, **'සත්**

රුවනින් නව නිදහන් මතු වී' ඇති සෙයක් ද දකී. '**නව නිදහන්'** යනු අලුත්, නොඉඳුල් ධන තැන්පතු හෙවත් මෙතෙක් නො වූ ආර්ථික ශක්ති හා සම්පත් ය.

04."දැසේ කඳුළැලි පිස දා බලනෙමි
හෙට හිරු එළියට වඩින දිනේ
ණය නැති බිය නැති නිවහල් යුගයක
පුංචි පුතා රජ කරනු පෙනේ"

කවියාගේ අතීතය පිළිබඳ කනස්සල්ල ඔහු තවයි. දැසේ කඳුළ එහෙයිනි. එනමුදු, එළඹෙන අනාගතය යහපත් වේ යයි ඔහුට හැඟෙන හෙයින්, දැස් කඳුළ පිස දා අවට ලෝකය හා දේශය නිරීක්ෂණය කරයි.මේ ලෝකාවලෝකනය තුළින් ඔහු දන්නේ, අනාගත දේශය ණයෙන් තොර ව, බියෙන් තොර ව, ස්වාධීන ව වැජඹෙන විලාසයකි.

ණයබරින් ලබන නිදහස ම පුද්ගල හා දේශ ස්වාධීනත්වයේ ලක්ෂණයකි. **'ණය'** යන්න ද **'යුතුකම්,වගකීම්,චරියා හා ආර්ථික'** ලෙසින් විවිධ වෙයි.ආර්ථිකයට පමණක් එය ලඝු කළ නොහැක.සේකරගේ ප්‍රාර්ථිත ලෝකය නුදුරු අනාගතයේ ම උපදින බවක් ඔහුගේ මනස දැක ඇත.

ඔහුගේ ප්‍රාර්ථිත ලෝකය, දේශය බිහි ව ඒම එතරම් ඈතක නැත. **'හෙට'** ම යනු, ඉක්මනින් ම, නුදුරේ දී ම, යන්නෙහි ධ්වනිය යි. **'එළියට වඩින දිනේ'** තාරුණ්‍යයන් **යුතු ව, මල්වර ව, ප්‍රසාදිත ව, ආනන්දවත් ව, ගෞරව පුරස්සර ව හෙමින් පිය ඔසවමින් ඒමේ ධ්වනිය** පාන යෙදුමකි. **'හිරු'** විශ්වයට ම ශක්තිය දෙන්නා ය.ඔහු අපටත් ඒ ශක්තිය දෙයි.සංවර්ධිත, සාමකාමී, නොයටත් දේශය අපේක්ෂිත යි.

කවියාගේ සිහිනය ස්වාර්ථී වූවක් නො ව, අද හෙට උපදින පුතුන් හෙවත් මතුමත්තේ පරපුර වෙනුවෙනි. **තමන්ගෙන් වියුක්ත ව අනුන් දෙස බැල්ම බෝසත් චින්තනයකි.**අනාගත පුතුන් රජවරුන් වෙති යි සිතුවා මතු නො ව, රජවරුන් බවට පත් ව ඇති බවක් ද, සිහිනයේ පර්යන්තය තුළ ඔහු දැක ගනී.

05."මා ගත වෙහෙසට ආදරයෙන් දිය
උල්පත පාදන පුංචි පුතුන්
ඒ ගත වෙහෙස ම සතුටක් වෙයි මට
ඔබ සිහි වන විට පුංචි පුතුන්"

දේශයේ අනාගත පරපුරට නව, දියුණු දේශයක් බිහි කර දීමේ වගකීම දරන්නේ, අද ජීවත් වන වැඩිහිටි පරම්පරාව යි.කවියා ඒ පරම්පරාවේ සාමාජිකයෙකි.අනාගත පරපුරෙහි නිවහල් හා සෞභාග්‍ය සපිරි ජීවිත වෙනුවෙන් කවියා ලබන කායික විඩාව, ඔහුගේ ගමන අඩාළ කරන්නට අසමත් ය.අනාගත පරපුර වෙත ඔහු පාන ඇල්ම හා ආදරය, නොසිඳී නොබිඳී පවත්වන්නට සමත් ව ඇත්තේ, අනාගතය වෙනුවෙන් ළෙහි උපන් ආදරයෙහි බලශක්ති ය යි.එය දිය කඩිත්තක් ද නොවේ.නො කඩවා දිය උනන උල්පතකි.අනාගතය, අනාගත පරපුර පිළිබඳ ආදර දිය ඒ උල්පතෙන් ඉපදී ගලා බසී.මේ **ප්‍රේමාවනද්ධ මානව චින්තනය** සිහි වත් වත් ම, වෙහෙස සතුටක් බවට පරිවර්තනය වෙයි.**කවියා දක්නා සමාප්ති ඵලප්‍රාප්තිය, වෙහෙසෙහි පරිදාහය නිවන සීතල දිය දහරක්** වී ඇත්තේය.

සේකරගේ **'ප්‍රබුද්ධ'** කාව්‍යයේ **'සිද්ධාර්ථ'** කෙනෙක් සිටී. ඒ සිද්ධාර්ථ තෙමේ, අපගේ බණ පොතට අනුගත ව නම් අනාගත මිනිසා වෙනුවෙන් වසර සාරාසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක් කල් ආභිනීහාර කළේය.සය වසරක් වන පෙත් පිවිස දුෂ්කර ක්‍රියා කළේය.ප්‍රාර්ථනා පලගන්වා ගත්තේය. **'අනේක ජාති සංසාරං….'** යි උදාන ගීයක් ගැයුවේය.මහගම සේකර නමැති කවියා මානවවාදී හදින් හෙමින් මේ ගයන්නේ ඔහුගේ **'උදාන ගීය'** යි. **අනාගත දේශය, එහි වැසියා, ණය බිය නැති නිවහල් දිවි ගෙවන රජුන්** වැනි වූ විට එරට, එවැසි සම්පර්කාභිලාෂය සටහන් කළ අයුරු අපූරු ය.

'ආදරයේ දිය උල්පත' ප්‍රබල රූපකයකි.විවිධ කවීහු හා ගීකරුවෝ මෙය අනෙක වර ලියූහ.එහෙත් තාමත් අපට ඒ යෙදුම මිහිරි යි.

06. "දෙදහස් පන්සිය වසරක් තිස්සේ
මා දුටු සිහිනය පුංචි පුතුන්
ඔබ හට ලෝකය ඉදි කර දී මිස
යා නොහැකි ය මට පුංචි පුතුන්"

ලංකාව පිළිබඳ ලිඛිත ඉතිහාසයේ පෙන්වන ආරම්භක යුගයේ, එනම් කවියා පවසන අයුරු මෙයට වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙර සිට තමා (තම වර්ගයා) තුළ එක්තරා සිහිනයක්, ප්‍රාර්ථනාවක් පැවතියේය.කවරක් ද ඒ සිහිනය? අනාගත දේශය භාරගනු අරභයා දැන් ඉපිද සිටින බාල දරු පැටවුන් හෙවත් පුංචි පුතුන්ට, තමන්ගේ ප්‍රාර්ථිත ලෝකය උපදවා දී මිස, මිය පරලොව යාමේ බලාපොරොත්තුවක් නැත.

සියවස් ගණනක ජාතියේ ප්‍රාර්ථනා තාමත් ඉටුව නැති සේ කවියා දකී.එහෙත් නුදුරේ දී ම ඉටු වන බවක් ද ඔහුට හැඟෙයි.මහගම සේකරගේ ජීවිතයේ අවසන් අවදියේ දී 1970න් ඇරඹීගත් දශකයේ මැද වන විට ඔහු ඉහත කී සුබ සිහින දුටුවේය.ඒවා ඉටු වනු දැක්මේ ආශාවක් ඔහු තුළ විය.

"ඔබ හට ලෝකය ඉදි කර දී මිස
යා නොහැකි ය මට පුංචි පුතුන්"

යි ඔහු ලියූවත්, ඒ ලියූ ආසන්න සමයේ දී ම, 1976 ජනවාරි 14 දා ඔහු නික්ම ගියේ ය.ඔහුගේ සිහිනය ඔහුට සැබෑ කරගන්නට ද හැකි වූයේ නැත.අදටත් එය ඉදි වී නැත.

දෑතේ කරගැට සිඹ සනසන්නට රසාස්වාදය

ආදරණීය සිංහල පංතිය
මධුසංඛ ප්‍රනාන්දු

ආදරණීය සිංහල පංතිය
මධුසංඛ ප්‍රනාන්දු

<u>අනුමාන කෙටි ප්‍රශ්න</u>

01.දැතේ කරගැට සිඹ සනසන්නට යන කවි පන්තියේ රචකයා

....

02.මහගම සේකර විසින් පරිවර්තනය කළ ග්‍රන්ථය

....

03.එම පරිවර්තනයේ රචකයා

....

04.මහගම සේකරගේ ප්‍රථම ගද්‍ය කෘතිය

....

05.පාඩම උපුටා ගත්තේ

....

06.මෙම පාඩම අයත් කොටස පළ වූ නම

....

07.මෙම පදවැලට සංගීතය සැපයුවේ

....

08.මෙම ගීතය විදුලි ගීතයක් ලෙස ගායනා කරනු ලැබුවේ

....

09.මෙම ගීතයෙන් ජනනය වනුයේ

....

10.මහගම සේකරගේ උපත

....

11.මහගම සේකරගේ විපත

....

12.මහගම සේකර ලැබූ ප්‍රථම සාහිත්‍ය සම්මානය

....

13."දැතේ <u>කරගැට</u> සිඹ සනසන්නට

ළා ගෙ◌ායමේ දළු පවන් සලයි

දහදිය <u>මුතු ඇට</u> මල් වරුසා වී

කරල් බරින් පීදී වැගිරෙයි"

(අ) අංකිත පදවල අරුත් පැහැදිලි කරන්න.

....

....

(ආ) I. උත්ප්‍රේක්ෂා අලංකාරයට / සජීවිකරණයට පත් කොට රචනා කොට ඇති යෙදුමක් මේ පද්‍යයෙන් සොයා පෙන්වන්න.

....

....

II. පද්‍යයෙහි යෙදී ඇති '<u>රූපක</u>' යෙදුමක් ගෙනහැර පාන්න.

....

....

14."දෑසේ කඳුළැලි පිස දා බලනෙමි

<u>හෙට</u> හිරු එළියට වඩින දිනේ

ණය නැති බිය නැති **<u>නිවහල්</u>** යුගයක

පුංචි පුතා රජ කරනු පෙනේ"

(අ) අංකිත පදවල අර්ථ දක්වන්න.

....

....

(ආ) I. මේ පද්‍යය කවර කාව්‍යය වර්ගයකට අයත් තළ හැකි ද?

....

....

II. පද්‍යයෙහි විරිතේ විරාම යෙදී ඇති ආකාරය පෙන්වන්න.

....

....

අනුමාන විචාර ප්‍රශ්න

01.දැතේ කරගැට සිඹ සනසන්නට නමැති පද්‍ය පන්තියෙන් පාඨකයා තුළ ජාතික අභිමානය සහ ශ්‍රමාභිමානය පිළිබඳ හැඟීම් දැනවෙන ආකාරය පෙන්වා දෙන්න.

ආදරණීය සිංහල පංතිය
මධුසංඛ ප්‍රනාන්දු

02.මහගම සේකර කවියා සිය පද්‍යාවලිය අර්ථවත් කිරීම පිණිස,

1.ඉදිරිපත් කොට ඇති ප්‍රාර්ථනා

2. කාව්‍යෝපක්‍රම භාවිතය සම්බන්ධයෙන් විවරණයක් කරන්න.

ආදරණීය සිංහල පංතිය මධුසංඛ ප්‍රනාන්දු

03. දැතේ කරගැට සිඹ සනසන්නට සාර්ථක නිර්මාණයක් බවට පත් කිරීමට රචකයා යොදා ගෙන ඇති ධ්වනිනාර්ථ, භාවාර්ථ, රූපකාර්ථ, සංකේත වැනි රචනා උපක්‍රම විමසන්න.